

Forfatter: Jørgen Hee

Titel: Forstyrrenes Forstyrrelse, og Mangelens glædelige Forandring, forestillet i en Prædiken, holden i Holmens Kirke over Evangelium paa tredie Søndag efter Nytaar 1772.

Citation: Jørgen Hee: "Forstyrrenes Forstyrrelse, og Mangelens glædelige Forandring, forestillet i en Prædiken, holden i Holmens Kirke over Evangelium paa tredie Søndag efter Nytaar 1772.", i Jørgen Hee: *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 1*, J.R. Thiele, s. 45. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_001-shoot-w2_001_001_p45_bZONE1463637.pdf (tilgået 19. juni 2021)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 1

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

↪ Herren stækkede hans Magt, og reddede os af saa stor en Fare, ligesom en indenlands og indenrigs Fiende er ulige farligere for en Stat, og det Slags har i næst forgangne Tid ved overlagte farligste Anlæg søgt at underminere baade den Kongelige Regierings og Landets Grundvold, saa bliver Herrens Frelse, der har gjort Achitophels og alle hans Medhielperes Raad til Daarlighed 2 Sam. 15, 31. saa meget des kiendeligere i vor Tid, fortiener ogsaa med des større Ærbødighed og Taknemmelighed at ihukkommes, og i Særdeleshed saaledes paaskønnes, at, da de nu omtalte Kirkens og Landets Fiender have, som før er mældt, gjort sig al muelig Flid for at fordærve Sæderne iblant os, hvorfor de tilbørligen ere i den Stand, de nu sindes i, og faae med Rette det, som deres onde Gierninger have forskyldt. Luc. 23, 41. Vi derimod lade see, hvor dyre- bar vi ansee Herrens Redning fra dette HovedOnde, saavel som andet meere, ved at fremgaae i reene og hellige Sæder, saa at vor Nidkierhed imod Forrædernes store Ondskab, og vor Glæde over deres Undertrykkelse ey skal være beblandet med noget uordentligt Væsen, thi vel have vi Aarsag at sige, som David, at vor Siæl er undkommen, som en Fugl af Fuglefængeres Snare,